

TEKI ŹRÓDŁOWE

Obraz stanu wojennego
w Zagłębiu Miedziowym w dalekopisach 1981–1983

Teki źródłowe

Muzeum Historycznego w Lubinie

Obraz stanu wojennego w Zagłębiu Miedziowym w dalekopisach 1981–1983

Prezentujemy Państwu teleksy, jakie wysyłano z Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Legnicy (KW PZPR) do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (KC PZPR). Opieramy się na zachowanych materiałach zdeponowanych w Archiwum Państwowym we Wrocławiu, Oddział Legnica (AP Legnica). Numeracja wskazuje, iż nie wszystkie teleksy się zachowały. Podczas prac edytorskich ujednoliliśmy pisownię, w tym znaki interpunkcyjne. Aparat naukowy służy do dalszych prac poznawczych związanych z życiem codziennym w Zagłębiu Miedziowym, a także ma za zadanie ułatwiać odbiór dokumentu.

1982, kwiecień 19
Teleks nr 187

AP Legnica, KW PZPR, sygn. 751
maszynopis

W odpowiedzi na Wasz telex nr 470 z dnia 22 marca br. przedkładam kolejną informację w sprawie udziału członków kierownictwa KW w spotkaniach i zebraniach POP/OOP w środowisku robotniczym.

W okresie od 13 do 17 kwietnia br. członkowie kierownictwa KW PZPR w Legnicy uczestniczyli łącznie w 6-ciu spotkaniach i zebraniach podstawowych organizacji partyjnych. Odbyły się one w następujących środowiskach społeczno-zawodowych: górniczym – Lubin i Polkowice, przemysłu maszynowego – Jawor, kolejarzy – Miłkowice i budowlanym – Lubin.

Tematyka spotkań i zebrań koncentrowała się wokół następujących zagadnień:

- a. realizacji uchwały VII plenum oraz zadań postawionych przed organizacjami partyjnymi przez Biuro Polityczne KC i Egzekutywę KW. W dyskusji dominowały problemy wewnątrzpartyjne. Wskazywano na potrzebę kontynuowania działań na rzecz umocnienia jedności politycznej i organizacyjnej szeregów PZPR. Uznano, że warunkiem jej realizacji jest m.in. bezwzględne egzekwowanie od wszystkich członków partii wymogów Statutu PZPR. Zdaniem dyskutantów należy konsekwentnie oczyszczać szeregi PZPR z ludzi skompromitowanych i godzących swą działalnością w politykę partii;
- b. dyskusji wokół deklaracji ideowej „O co walczymy, dokąd zmierzamy”. Powszechnie akceptowane są treści merytoryczne dokumentu. W dyskusji podkreślano potrzebę precyzyjnego ujęcia w jego nowej wersji zasad partyjności oraz rozliczenia się z przeszłością przy jednoczesnym wskazaniu na cele strategiczne (te, które będziemy realizować dziś i w przyszłości);
- c. wdrażania reformy gospodarczej i udziału załóg w tworzeniu warunków skutecznego przezwyciężenia obecnego kryzysu. W toku dyskusji wskazywano na potrzebę ścisłego wiązania w pracy partyjnej elementów ideologicznych z produkcyjnymi.

Mówiono o potrzebie tworzenia warunków sprzyjających rozwijaniu ruchu wynalazczego jako ważnego czynnika przy podejmowaniu produkcji antyimportowej. Uznano za niezbędne prezentowanie problematyki reformy gospodarczej na otwartych zebraniach partyjnych.

W dyskusji na spotkaniach i zebraniach obok wyżej wspomnianych zgłaszano i inne problemy. Np. w środowisku kolejarzy bardzo mocno eksponowano sprawę wprowadzenia „Karty Kolejacza”, stwierdzając m.in., że grupy społeczno-zawodowe, poprzez przestoje w pracy i strajki, swoją „kartę” wywalczyły, a kolejarze muszą o nią zabiegać – brak

jest nadal właściwej oceny i uhonorowania ludzi zdyscyplinowanych oraz rzetelnie pracujących”. Wiele krytycznych uwag padło również odnośnie premiowania kolejarzy za dobrą pracę odznaczeniami państwowymi (zbyt mało jak na potrzeby tego środowiska). Domagano się załatwienia nurtujących tę grupę zawodową problemów mieszkaniowych. Wśród budowlanych podniesiono sprawę zmiany obecnego systemu płac. Postulowano by o wysokości wynagrodzenia decydowały kwalifikacje i staż, a nie miejsce pracy np. wynagrodzenie ślusarza powinno być jednakowe niezależnie od tego czy pracuje w przedsiębiorstwie budowlanym czy górniczym. Uciążliwości i niebezpieczeństwa wpływające z wykonywanej pracy powinny być kompensowane odrębnymi dodatkami. Na wielu zebraniach nadal krytycznie oceniane jest wprowadzenie „używek” na karty zaopatrzenia „G”. Mówiono również o potrzebie wykorzystania w pracy propagandowo-politycznej oraz oficjalnej propagandzie „znaku Polski walczącej” wytrącając tym samym ten symbol z rąk przeciwników socjalizmu. Wymaga to m.in. szerokiego przedstawienia jego historii i wskazanie, iż jego idea jest obecnie konsekwentnie realizowana. Ponadto, domagano się, aby w polityce wydawniczej eksponować polską klasykę tworząc warunki do jej powszechnej dostępności (potrzebny byłby przegląd tzw. „cegieł” w księgarniach z przeznaczeniem ich na makulaturę).

Informuję, że w zebraniach i spotkaniach bierze aktualnie udział spośród 5-ciu sekretarzy KW tylko trzech (ponieważ Sekretarz ds. Propagandy przebywa w Moskwie, a Sekretarz ds. Społeczno-Rolnych jest aktualnie na urlopie wypoczynkowym).

Sekretarz KW PZPR
Zbigniew Korpaczewski

Muzeum Historyczne w Lubinie

Seria wydawnicza:
Teki Źródłowe Muzeum Historycznego w Lubinie

Tom IV
Obraz stanu wojennego w Zagłębiu Miedziowym w dalekopisach 1981–1983

Wstęp, wybór i opracowanie
Marek Zawadka

Opracowanie graficzne
Jacek Świerad

Skład i łamanie
Ewa Danilewicz

Publikacja w ramach projektu: 40. rocznica stanu wojennego w Zagłębiu Miedziowym 1981–1983, pod redakcją Marka Zawadki

© Copyright by Muzeum Historyczne w Lubinie
Lubin 2021–2023